

Repertoriumnummer 2020 / 6
Datum van uitspraak 3 januari 2020
Rolnummer 19/106/A
Materie : leefloon
Type vonnis* Eindvonnis

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
<i>op</i> €	<i>op</i> €
Rechtsmiddelen	

Arbeidsrechtbank Gent afdeling Ieper

Vonnis

Kamer I 3

IN ZAKE:

Woonst kiezende bij zijn raadsman te 8900 IEPER, Veemarkt 5.

EISENDE PARTIJ

Ter openbare terechtzitting vertegenwoordigd door Mter H De Ponthière, met kantoor te Ieper.

TEGEN:

OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN IEPER,

Openbare Instelling, met zetel te 8900 IEPER, Ter Waarde 1; KBO nr. 0211.104.959.

VERWERENDE PARTIJ

Ter openbare terechtzitting vertegenwoordigd door mevrouw V Verkin, in het bezit van een volmacht van verwerende partij.

1. PROCEDURE

1

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie op 12 juli 2019, tekent eisende partij beroep aan tegen de beslissing van 17 juni 2019 van het BCSD van verwerende partij waarbij beslist werd met ingang van 17 mei 2019 het equivalent leefloon te weigeren, alsook een referentieadres.

Eisende partij vordert het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, de bestreden beslissing te vernietigen en verwerende partij te veroordelen tot de gevorderde steun, te vermeerderen met de vergoedende en gerechtelijke intresten.

Eisende partij vordert verwerende partij te veroordelen tot de kosten van het geding en het vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren, ondanks elk verhaal en zonder borgstelling.

2.

Partijen werden overeenkomstig artikel 704 Ger. W. behoorlijk opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 6 december 2019, alwaar partijen werden gehoord in hun middelen en besluiten, waarna de debatten werden gesloten

Mevrouw Gerda Verhamme, Eerste Substituut-Arbeidsauditeur, heeft ter zitting mondeling advies verstrekt, waarop partijen niet gerepliceerd hebben.

De rechtbank nam inzage van de stukken, onder meer deze gevoegd bij het dossier van rechtspleging.

Na beraadslaging doet de rechtbank in de Nederlandse taal als volgt uitspraak.

2. STANDPUNT PARTIJEN

2.1. Standpunt eisende partij

1.

In het inleidend verzoekschrift stelt eisende partij dat hij opgesloten zat in het gesloten asielcentrum te Merksplas, maar op 14 mei 2019 werd vrijgelaten omdat door Libanon geen *laissez-passer* werd afgeleverd waardoor geen repatriëring mogelijk was

Dat hij bijgevolg niet verwijderbaar is van het grondgebied, aangezien repatriëring niet mogelijk is.

In de gegeven omstandigheden heeft hij recht op een menswaardig bestaan.

Hij kan dan ook aanspraak maken op het equivalent leefloon en dringende medische steun, terwijl hem ook geen referentieadres kan ontzegd worden.

2.

Bij besluiten, neergelegd ter zitting op 6 december 2019, gedraagt eisende partij zich naar de wijsheid van de rechtbank.

Aangezien hij niet kan bewijzen dat hij in Ieper verbleef, zal hij zo spoedig mogelijk om een regularisatie van zijn verblijf verzoeken en dan terugkeren naar Ieper waar zijn kinderen wonen

2.2. Standpunt verwerende partij

1.

Eisende partij, van Libanese nationaliteit, verblijft illegaal op het grondgebied, dit na vijf afwijzingen tot het bekomen van internationale bescherming (of asielaanvraag).

Op 17 januari 2019 werd hem voor de zoveelste maal het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten en daarom diende hij op 22 januari 2019 een nieuwe aanvraag in tot het bekomen van internationale bescherming

Eisende partij werd overgebracht naar het gesloten opvangcentrum te Merksplas.

Op 26 februari 2019 werd hem andermaal de vluchtelingenstatus en het statuut van subsidiair beschermde geweigerd en werd het eerder betekende bevel om het grondgebied te verlaten opnieuw uitvoerbaar.

Er werd hem op 15 maart 2019 een bijlage 13septies betekend (een beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering van het grondgebied)

Aangezien eisende partij slechts 2 maanden kan worden vastgehouden en de nodige reisdocumenten niet tijdig voorhanden waren, werd hij vanaf 14 mei 2019 vrijgesteld van verder verblijf in het gesloten centrum. Dit verandert evenwel niets aan het feit dat hij het grondgebied moet verlaten.

2.

Verwerende partij is niet bevoegd om een beslissing te nemen aangaande de hulpaanvraag.

Eisende partij heeft zich wel een paar keer aangemeld bij de sociale dienst, maar verblijft niet gewoonlijk op het grondgebied van de stad Ieper. Dat blijkt zowel uit zijn eigen verklaringen, als uit de bevindingen van de maatschappelijk werker naar aanleiding van het sociaal onderzoek.

Op 3 juni 2019 verklaarde eisende partij uitdrukkelijk dat hij in Brussel verbleef om er nu en dan te overnachten bij Samu Social of op straat bij daklozen.

Drie dagen later werd door de dochter van eisende partij aan de telefoon beweerd dat eisende partij bij een kennis in Ieper zou verblijven

Pas op 11 juni 2019 kwam eisende partij langs op de sociale dienst en verklaarde hij te verblijven bij een kennis, [REDACTED] aan de [REDACTED]

Bij het huisbezoek 's anderendaags bleek dit adres niet te bestaan.

Op het telefonisch verzoek van de maatschappelijk werker om buiten te komen antwoordde eisende partij dit niet te kunnen omdat hij op de trein naar Brussel zat. Later die dag telefoneerde de dochter met de melding dat het huisnummer verkeerd was en 5/1a moest zijn in plaats van 57/1a

Bij een nieuw huisbezoek 's anderendaags op het aangegeven adres werd eisende partij er andermaal niet aangetroffen. Op een telefonische oproep werd niet gereageerd en eisende partij belde ook niet zelf terug.

Eisende partij heeft dus duidelijk het ganse verhaal over een verblijf bij een kennis in Ieper verzonnen

3.

Aangezien eisende partij illegaal op het grondgebied verblijft, kan hij sowieso enkel aanspraak maken op dringende medische hulpverlening en niet op het equivalent leefloon, noch op andere vormen van steun

Ten onrechte beroept hij zich op een overmachtssituatie, namelijk dat Libanon weigert hem een *laissez-passer* af te leveren.

Alle reisdocumenten die noodzakelijk zijn voor zijn terugkeer, zijn ondertussen voorhanden

Het is dan ook niet ernstig te beweren dat door overmacht hij geen gevolg kon geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten. Precies omdat hij vroeger nooit heeft meegewerkt, werd hij opgesloten in het gesloten opvangcentrum te Merksplas.

Eisende partij had uiteraard bij DVV ook een verklaring kunnen indienen tot vrijwillige terugkeer, maar ook dat heeft hij niet gedaan.

4.

In zijn verzoekschrift vraagt hij plots dat hem een referentieadres zou toegekend worden.

Eisende partij heeft daartoe nooit eerder een verzoek gericht aan verwerende partij.

Daarover kan niet worden beslist in het kader van de huidige procedure. Het is het BCSD van verwerende partij die daarover dient te beslissen na een reguliere aanvraag van eisende partij en op basis van een sociaal onderzoek.

Overigens kan door Ieper geen referentieadres worden toegekend, aangezien eisende partij niet op het grondgebied van Ieper verblijft.

3. BEOORDELING

1.

Eisende partij heeft met verzoekschrift, neergelegd ter griffie op 12 juli 2019, beroep ingesteld tegen de beslissing van het BCSD van verwerende partij van 17 juni 2019.

Het beroep werd ingesteld binnen de drie maanden na de aanzegging en is derhalve tijdig.

Het beroep is dan ook ontvankelijk.

2.

Op 17 mei 2019 heeft eisende partij een verzoek ingediend tot het bekomen van een equivalent leefloon en dringende medische hulp.

Daaraan zou slechts gevolg kunnen worden gegeven indien eisende partij (regelmatig) op het grondgebied van de stad Ieper verblijft, wat niet het geval blijkt te zijn, minstens levert eisende partij daarvan geen bewijs

Eisende partij ontkent niet dat hij zelf heeft verklaard dat hij na zijn vrijlating uit het gesloten opvangcentrum te Merksplas te Brussel verbleef (bij Samu Social of op straat), terwijl hij ook op de opgegeven adressen te Ieper, [REDACTED] (klaarblijkelijk zelfs een onbestaand adres) en [REDACTED] op geen enkel ogenblik kon aangetroffen worden door de maatschappelijk werker in het kader van het sociaal onderzoek.

Terwijl artikel 1 van de wet van 8 juli 1976 bepaalt dat elke persoon recht heeft op maatschappelijke dienstverlening, zodat deze in de mogelijkheid wordt gesteld een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid, voorziet artikel 57 § 2, 1° van dezelfde wet dat de tussenkomst van het bevoegde OCMW sowieso beperkt is tot het verlenen van dringende medische hulp, wanneer het gaat om een vreemdeling die illegaal in het Rijk verblijft.

Artikel 1, 1° van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door het OCMW wijst aan als bevoegd, steunverlenend OCMW "het openbaar centrum voor

maatschappelijk welzijn van de gemeente op wier grondgebied zich een persoon bevindt die bijstand behoeft, wiens staat van behoeftigheid door dit openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn erkend werd en aan wie het steun verleent waarvan de aard en, zo nodig, het bedrag door hem beoordeeld en bepaald worden.”

Uit niets blijkt dat eisende partij zich bevindt op het grondgebied van de stad Ieper, zodat niet kan worden ingezien op welke grond(en) hij ten laste van verwerende partij aanspraak zou kunnen maken op dringende medische hulp, laat staan op het equivalent leefloon.

Ook uit het verzoekschrift kan indirect worden afgeleid dat eisende partij geen adres kan opgeven te Ieper. Er wordt alleen woonstkeuze gedaan op het kantoor van de raadsman, zonder verdere opgave van enig adres, waar dan ook.

Diezelfde redenering geldt ook voor wat betreft het in het verzoekschrift gevorderde referentieadres.

Ook op dat punt dient eisende partij te voldoen aan dezelfde voorwaarden en dient éérst een verzoek daartoe te worden gericht aan verwerende partij die de mogelijkheid moet krijgen een sociaal onderzoek daaromtrent te voeren.

Het beroep van eisende partij dient dat ook als ongegrond te worden afgewezen.

OM DEZE REDENEN,

De arbeidsrechtbank Gent, afdeling Ieper, kamer I3,

Alle andere en strijdige conclusies van de hand wijzend.

De rechtspleging verliep in het Nederlands overeenkomstig artikel 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken

Gelet op het mondeling advies van mevrouw Gerda Verhamme, Eerste Substituut-Arbeidsauditeur.

Rechtdoende op tegenspraak

Verklaart de vordering ontvankelijk, doch ongegrond.

Bevestigt de beslissing van het BCSD van verwerende partij van 17 juni 2019, genomen ten aanzien van eisende partij

Veroordeelt verwerende partij tot de kosten van het geding overeenkomstig artikel 1017 tweede lid gerechtelijk wetboek, aan de zijde van eisende partij te begroten op het bedrag van 131,18 € rechtsplegingsvergoeding en aan de zijde van verwerende partij op nul €.

Legt de bijdrage van 20,00 € voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, die in overeenstemming met artikel 1018, 1^e lid, 8° Ger. W. een gerechtskost uitmaakt, in overeenstemming met artikel 1017, 2^e lid Ger. W., eveneens ten laste van verwerende partij.

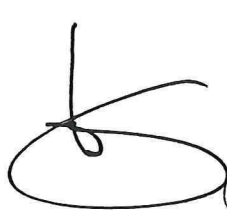
Dit vonnis werd gewezen door :

Marc COMPERNOLLE, rechter in de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Ieper, voorzitter van kamer 13,

Jeroen DEJAEGERE, rechter in sociale zaken, werknemer-arbeider,

Marc NAERT, rechter in sociale zaken, werkgever,

met bijstand van Piet DUTHOO, griffier,

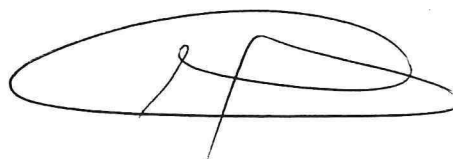
Piet DUTHOO

Jeroen DEJAEGERE

Marc NAERT

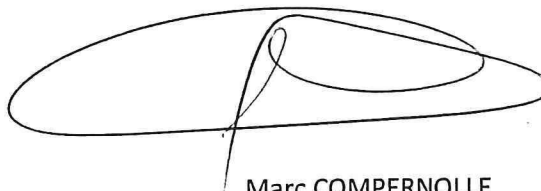

Marc COMPERNOLLE

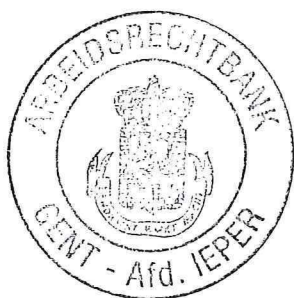
en uitgesproken op **3 januari 2020** in openbare terechtzitting van de kamer 13 van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Ieper, door Marc Compernelle, rechter, voorzitter van de kamer, bijgestaan door Piet Duthoo, griffier.

Piet DUTHOO

Marc COMPERNOLLE

Eensluitend afschrift. Vrijgesteld van griffierecht. (E.L. 911/1.021/44)

De Griffier

Piet DUTHOO

art. 792 G.W.
aan partijen op
09 JAN. 2020